

Ανάγκη νομοθετικής ρύθμισης

Μετά την ανάλυση των ευρημάτων της έρευνας, η Δέσποινα Μικαηλίδου, αντιπρόεδρος της ΛΟΑΤ Κύπρου, τόνισε ότι πρέπει να υπάρξουν νομοθετικές ρυθμίσεις για την πρόληψη και αντιμετώπιση του φαινομένου του εκφοβισμού που αυξάνεται στην κυπριακή κοινωνία. Παράλληλα, η οργάνωση ζητά νομοθετική ρύθμιση που να καταδικάζει τα εγκλήματα μίσους που βασίζονται στον σεξουαλικό προσανατολισμό και στην ταυτότητα φύλου, ενώ ζητά να υπάρξει και νομική κατοχύρωση των σχέσεων των ομόφυλων ζευγαριών για να μην υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ ομόφυλων και ετερόφυλων ζευγαριών, είτε μέσα από το σύμφωνο συμβίωσης είτε μέσα από την επέκταση του υφιστάμενου νόμου περί πολιτικού γάμου, ο οποίος

αυτή τη στιγμή κατοχυρώνει μόνο τα ετερόφυλα ζευγάρια. Η βουλευτής του ΔΗΣΥ Στέλλα Κυριακίδου, σημείωσε την ανάγκη η Πολιτεία να μελετήσει τη διάσταση της ομοφυβικής νοστορίας στην Κύπρο και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Η βουλευτής του ΑΚΕΛ Στέλλα Μισισούλη είπε ότι χρειάζεται αλλαγή της κυπριακής νομοθεσίας και ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ζητήσει από την Κύπρο να προχωρήσει στην υπογραφή της σύμβασης συμβίωσης ομόφυλων ζευγαριών. Η βουλευτής της ΕΔΕΚ Ρούλα Μαυρονικόλα είπε ότι «υπάρχει όντως μια ρατσιστική νοστορία που αγγίζει ακόμα και παιδιά που υφίστανται ψυχολογική και σωματική βία ακόμα και στο σχολείο».

Ομοφοβία και στις σχολικές αυλές

Έρευνα καταδεικνύει τον ρατσισμό της κυπριακής κοινωνίας έναντι των ΛΟΑΤ

ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΕΝΑΣ ΠΑΝΑΓΗ

Από απλά κουτσομπολιά, μέχρι ψυχολογική βία, ξυλοδαρμούς και βιασμούς βιώνουν τα ομοφυλόφιλα άτομα στην Κύπρο, ενώ έρευνα, η οποία παρουσιάστηκε χθες στην Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Βουλής έφερε στο φως ακόμα και περιπτώσεις ομοφυλόφιλων οι οποίοι βιώνουν ομοφοβικές στάσεις στον χώρο εργασίας τους ή έπεσαν σε κατάθλιψη εξαιτίας της αντιμετώπισης της οποίας τυγχάνουν από την κυπριακή κοινωνία.

Τον περισσότερο ρατσισμό δέχονται οι άν-

● Από ψυχολογική βία, μέχρι σωματική κακοποίηση, βιασμούς και κακόβουλο κουτσομπολιό

δρες, ομοφυλόφιλοι, αμφισεξουαλικοί ή τρανσέξουαλ, αφού η γυναικεία ομοφυλοφιλία όπως αποδεικνύεται εξακολουθεί να είναι «αόρατη» για τα μάτια της κοινωνίας της Κύπρου. Η έρευνα, διενεργήθηκε από τον Κυπριακό Σύμβουλο Οικογενειακού Προγραμματισμού και την οργάνωση ascert- ΛΟΑΤ (λεσβίες, ομοφυλόφιλοι, αμφισεξουαλικοί, τρανσέξουαλ).

Στην έρευνα συμμετείχαν ΛΟΑΤ άτομα τα οποία κατέγραψαν μέσα από ερωτηματολόγιο τις δικές τους εμπειρίες. Τα στοιχεία που προέκυψαν, καταγράφουν υψηλά ποσοστά ψυχολογικής βίας και κακοποίησης, η οποία συνήθως παίρνει τη μορφή κακόβουλου κουτσομπολιού και προσβλητικών σχολίων από γνωστούς και άγνωστους. Ωστόσο, καταγράφηκαν και περιστατικά παρενόχλησης μέσω του διαδικτύου. Συγκεκριμένα και σύμφωνα με την έρευνα, «π

Απολύσεις και άρνηση ισών ευκαιριών

ΜΠΟΡΕΙ να φαίνεται ως υπερβολή. Ωστόσο, η έρευνα κατέδειξε ότι στην Κύπρο καταγράφηκαν και απολύσεις εργαζομένων, εξαιτίας του σεξουαλικού τους προσανατολισμού. Στην εργασία, οι περισσότεροι από τους μισούς συμμετέχοντες ανέφεραν ότι απέκρυβαν τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό από όλους τους συναδέλφους τους και οι πλείστοι ανέφεραν ότι απέκρυβαν τον προσανατολισμό τους από τους εργοδότες τους. Ορισμένοι, ανέφεραν ότι η σταδιοδρομία τους επηρεάστηκε αρνητικά εξαιτίας του σεξουαλικού του προσανατολισμού. Οι διακρίσεις που αναφέρθηκαν αφορούσαν άρνηση απασχόλησης, άρνηση προαγωγής, απόλυσης κ.λπ.

σοβαρότητα των περιστατικών βίας, παρουσιάστηκε να κυμαίνεται από αρνητικά σχόλια και κουτσομπολιό, τα οποία ορισμένοι έχουν βιώσει ως επώδυνα και άλλο ως λιγότερο σοβαρά, μέχρι σοβαρές περιπτώσεις ξυλοδαρμού, απειλών με ρόπαλα ακόμα και βιασμού».

Οι άνδρες φέρονται να ανέφεραν ότι βίωσαν σωματική και σε λιγότερο βαθμό ψυχολογική βία λόγω του σεξουαλικού τους προσανατολισμού, περισσότερο από τις γυναίκες και οι νεαρότεροι περισσότερο από τους μεγαλύτερους σε ηλικία. Η συχνότητα και η έκταση του ομοφοβικού εκφοβισμού, της βίας και της παρενόχλησης που βιώνονται στα σχολεία παρου-

σιάζεται ιδιαίτερα ανησυχητικά.

Σημαντικό ήταν το εύρημα της έρευνας που αφορά τον ομοφοβικό εκφοβισμό στις σχολικές αυλές. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα, οι αναφορές εκφοβισμού και ομοφοβικών επιθέσεων στα σχολεία ήταν όχι μόνο συχνές, αλλά ορισμένες αφηγήσεις περιστατικών ήταν εξαιρετικά ανησυχητικές. «Σοβαρά περιστατικά ξυλοδαρμού, φτσίματος, εκφοβισμού και γελοιοποίησης ήταν όχι μόνο κοινά, αλλά και επανειλημμένα». Τα περιστατικά αυτά μάλιστα, όχι μόνο δεν καταγγέλλονταν αλλά ούτε και τύχχαναν χειρισμού από τους εκπαιδευτι-

κούς ή τις σχολικές αρχές. Παρά τα ανησυχητικά αυτά ευρήματα, αναφέρεται στα συμπεράσματα της έρευνας, «και παρά το συχνά σοβαρό αντίκτυπο τέτοιας φύσεως παρενόχλησης (ορισμένοι δήλωσαν ότι ωθήθηκαν να πιστεύουν ότι ήταν άρρωστοι) και οδηγήθηκαν στην κατάθλιψη ή είχαν σκέψεις αυτοκτονίας, ελάχιστοι αναζητήσαν βοήθεια μετά από τέτοιες εμπειρίες».

Ίσως το πιο αξιοσημείωτο είναι ότι κανείς δεν κατήγγειλε τα περιστατικά αυτά, κυρίως λόγω έλλειψης εμπιστοσύνης προς την αστυνομία ή τις αρχές, καθώς και από φόβο και ηττοπία για τη σεξουαλική τους ταυτότητα.

Πιο αποδεκτές οι γυναίκες

Η ΑΠΟΔΟΧΗ των ΛΟΑΤ ατόμων στην Κύπρο, όπως καταγράφεται από τις αναφορές των ίδιων των ατόμων, μπορεί να χαρακτηριστεί από «μέτρια μέχρι χαμηλή», ενώ όπως συμπεραίνεται οι γυναίκες είναι κάπως πιο αποδεκτές από τους άνδρες. Σε ό,τι αφορά εξάλλου τα τρανσέξουαλικά άτομα, η αποδοχή τείνει να είναι ελάχιστη. Οι συμμετέχοντες ανέφεραν ότι νιώθουν πιο αποδεκτοί για τον σεξουαλικό τους προσανατολισμό από τους φίλους, τις αδελφές και τις μητέρες τους και λιγότερο από τα μέλη της ευρύτερης τους οικογένειας. Για τους πατέρες τους, οι πλείστοι «δεν ήταν σίγουροι αν το γνώριζαν». Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι οι μεγαλύτεροι σε ηλικία συμμετέχοντες παρου-

Διακρίσεις και στην παροχή υπηρεσιών

σιάζονται πιο ανοικτοί για τη σεξουαλικότητά τους προς τα μέλη της ευρύτερης οικογένειας και τους συναδέλφους. Παράλληλα, σε σύγκριση με τις γυναίκες οι άνδρες ήταν πιθανότερο να είναι ανοικτοί για τη σεξουαλικότητά τους στους αδελφούς τους και στη δουλειά τους και ανέφεραν πιο υποστηρικτική αντίδραση από το εργασιακό τους περιβάλλον.

Ρατσισμό και ομοφοβία, έζησαν στη συντριπτική τους πλειοψηφία, οι συμμετέχοντες στην έρευνα και όταν αποτάθηκαν σε διάφορες Υπηρεσίες για εξυπηρέτηση. Όταν συγκεκριμένα ρωτήθηκαν εάν είχαν βιώσει οποιοδήποτε είδος διακρίσεων έβρισκονταν στην Κύπρο, σημειώνοντας μια σειρά προκαθορισμένων πλαισίων παροχής υπη-

ρεσιών, η πλειοψηφία (83%) ανέφερε ότι τους συμπεριφέρθηκαν άδικα σε τουλάχιστον μια υπηρεσία. Σχεδόν οι μισοί (42%) ανέφεραν επίσης ότι βίωσαν διάκριση μια τουλάχιστον φορά κατά τη λήψη συγκεκριμένων υπηρεσιών. Πολλοί δήλωσαν ότι αρνήθηκαν να τους εξυπηρετήσουν κυβερνητικές ή διοικητικές Αρχές και ότι υπήρξε αδικαιολόγητη καθυστέρηση κατά την εξυπηρέτησή τους λόγω του σεξουαλικού τους προσανατολισμού. Ορισμένοι, ανέφεραν ότι έτυχαν κακόβουλου κουτσομπολιού ή κριτικής για τον τρόπο ζωής τους από μέλη του ιατρικού/νοσηλευτικού προσωπικού κατά την παροχή ιατροφαρμακευτικής φροντίδας, ότι το ιατρικό προσωπικό αρνήθηκε σε κάποιους την παροχή βοήθειας και ότι τους απέρριψαν ως αιμοδότες.

